

„Paul mergea, simțind cum ceva înăuntrul lui se strânge dureros... Totuși, vorbea de zor cu maică-sa. Niciodată nu i-ar fi mărturisit cât suferea din pricina acestor lucruri, iar dânsa nu ghicea decât în parte.“

D.H. Lawrence, *Fii și îndrăgostiți*¹

¹ Traducere de Antoaneta Ralian, Editura Univers, 2008, vol. I, p.125 (*n.r.*).

Pentru Colin
și, de asemenea, pentru Sean, Dan, Vicki și Elizabeth,
cu dragoste și recunoștință

❧ IARNA ❧

JOI, 1 IANUARIE
Sărbătoare legală în Anglia, Irlanda,
Scoția și Țara Galilor

Lucruri pe care vreau să le fac în noul an:

1. O să-i ajut pe nevăzători să treacă strada.
2. O să-mi pun pantalonii pe umerăș.
3. O să pun discurile la loc în învelitori.
4. N-o să mă apuc de fumat.
5. N-o să-mi mai storc coșurile.
6. O să mă port frumos cu câinele.
7. O să-i ajut pe cei săraci și pe cei neștiutori.
8. După sunetele îngrozitoare pe care le-am auzit de jos noaptea trecută, am jurat de asemenea să nu beau alcool niciodată.

Tata l-a îmbătat pe câine cu coniac de cireșe la petrecerea de noaptea trecută. Dacă află cei de la Protecția Animalelor, o să fie arestat. Au trecut opt zile de la Crăciun și mama n-a purtat încă șorțul verde din lurex pe care i l-am cumpărat! La anu' o să primească pernuțe parfumate pentru baie.

Ăsta mi-e norocul, mi-a ieșit un coș pe bărbie chiar în prima zi din an!

VINERI, 2 IANUARIE
Sărbătoare legală în Scoția.
Lună plină

M-am simțit rău de tot azi. Din cauza mamei, care la două dimineața cânta *My Way* în capul scării. ăsta mi-e norocul, să am o mamă ca ea. E posibil ca părinții mei să fie alcoolici. La anu', cine știe, poate o să fiu la orfelinat.

Câinele s-a răzbunat pe tata. A sărit ce-a sărit și i-a dărâmat macheta de vapor; pe urmă, cu grementul agățat de picioare, a fugit în grădină. Tata spunea întruna: „S-au dus pe apa sâmbetei trei luni de muncă“, nu se mai oprea.

Coșul din bărbie se face din ce în ce mai mare. Din cauza mamei, care nu știe că există vitamine.

SĂMBĂTĂ, 3 IANUARIE

O să-nnebunesc din cauza lipsei de somn! Tata nu-i mai dă voie câinelui în casă, așa c-a lătrat pe-afară, la fereastra mea, toată noaptea. ăsta mi-e norocul! Tata i-a strigat o înjurătură. Dacă nu-i atent, o să fie arestat pentru limbaj obscen.

Coșul ăsta cred că-i furuncul. ăsta mi-e norocul, e într-un loc unde poate să-l vadă toată lumea. I-am atras mamei atenția că azi n-am avut deloc vitamina C în meniu. A zis: „Atunci du-te și cumpără-ți o portocală.“ Tipic.

Tot nu poartă șorțul de lurex.

O să mă bucur când începe școala.

DUMINICĂ, 4 IANUARIE

A doua după Crăciun

Tata are gripă. Nu mă miră deloc, cu regimul alimentar de care avem parte. Mama a ieșit pe ploaie să-ia ceva de băut cu vitamina C, dar, după cum i-am spus, „acum e prea târziu“. Mare minune că nu facem scorbut. Mama zice că ea nu vede nimic pe bărbia mea, dar asta numai pentru că se simte vinovată din cauza regimului alimentar.

Câinele a fugit, pentru că mama a uitat să închidă poarta. Am rupt brațul pick-upului. Încă nu știe nimeni și, cu puțin noroc, tata o să fie mult timp bolnav. Nici urmă de șorț.

LUNI, 5 IANUARIE

Câinele încă nu s-a întors. E liniște fără el. Mama a sunat la poliție și l-a descris. L-a făcut să pară mai urât decât e de fapt: părul dezordonat peste ochi și alte de-astea. Chiar cred că poliția are lucruri mai bune de făcut decât să caute câini: să prindă criminali, de exemplu. I-am spus mamei, dar ea tot a sunat. Dacă o să fie omorâtă din cauza câinelui, așa-i trebuie.

Tata încă lenevește în pat. Cică-i bolnav, dar am observat că încă mai fumează!

Azi a venit Nigel pe-aici. S-a bronzat în vacanța de Crăciun. Cred că Nigel se va îmbolnăvi curând din cauza șocului provocat de temperatura scăzută din Anglia. Cred că părinții lui au făcut o greșală luându-l cu ei în afara țării.

El încă n-are niciun coș.

MARȚI, 6 IANUARIE
Epifania. Lună nouă

Câinele a intrat în bucluc!

A dărâmat de pe bicicletă un angajat care citește contoare și i-a împrăștiat toate cartelele. Așa că se prea poate s-ajungem toți la tribunal. Un polițist a spus că trebuie să ne supraveghem câinele și a întrebat de când e șchiop. Mama a spus că nu e șchiop și s-a uitat la el. În laba stângă din față avea o figurină-pirat.

Câinele s-a bucurat când i-a scos mama piratul, și a sărit cu labele pline de noroi pe tunica polițistului. Mama a adus o cârpă din bucătărie, dar avea gem de căpșuni pe ea acolo unde-mi ștersesem eu cuțitul, așa că tunica a ajuns să arate mai rău decât înainte. După aceea polițistul a plecat. Sunt sigur că l-am auzit înjurând. L-aș putea reclama pentru asta.

O să caut cuvântul „Epifania“ în dicționarul meu cel nou.

MIERCURI, 7 IANUARIE

Nigel a venit pe-aici de dimineată cu o bicicletă nouă. Are bidon de apă, kilometraj, vitezometru, șa galbenă și roți foarte subțiri, de curse. Dar degeaba o are Nigel. El nu merge cu bicicleta decât până la magazin și înapoi. Dacă ar fi a mea, aș merge prin toată țara, aș porni într-o aventură.

Coșul sau furunculul meu e la apogeu. În mod sigur mai mare de-atât n-are cum să se facă!

Am găsit în dicționar o expresie care-l descrie perfect pe tata. *Bolnav închipuit*. E tot în pat, toarnă-n el vitamina C în neștire.

Câinele e încuiat în magazia pentru cărbuni.

Epifania e ceva legat de cei trei magi. Mare scofală!

JOI, 8 IANUARIE

Acum mama are gripă. Asta înseamnă că eu trebuie să am grijă de amândoi. Țsta mi-e norocul!

Am urcat și-am coborât scările toată ziua. Le-am pregătit o cină de zile mari: două ouă poșate cu fasole și budincă de griș la conservă. (Am făcut bine că mi-am pus șorțul de lurex pentru că ouăle au sărit din cratiță și m-au stropit din cap până-n picioare.) Cât p-aci să le spun vreo două când am văzut că n-au mâncat deloc. Chiar atât de bolnavi n-au cum să fie. I-am dus mâncarea câinelui, la el în magazie. Bunica vine mâine-dimineață, așa că a trebuit să curăț cratițele arse și apoi să scot câinele la plimbare. La unsprezece și jumătate m-am dus la culcare. Nu-i de mirare că sunt cam scund pentru vârsta mea.

Am hotărât să nu mă fac doctor.

VINERI, 9 IANUARIE

Tuse, tuse, tuse, toată noaptea. Când nu tușea unul tușea celălalt. Ar fi putut să fie și ei mai atenți, avusem o zi grea.

Bunica a venit și a fost dezgustată de felul în care arăta casa. I-am arătat camera mea, care e întotdeauna ordonată și curată, și mi-a dat cincizeci de penny. I-am

arătat toate sticlele goale din coșul de gunoi și-a fost dezgustată.

Bunica a scos câinele din magazie. Spunea că a fost o cruzime din partea mamei să-l închidă acolo. Câinele a vomitat pe podeaua din bucătărie. Bunica l-a închis la loc.

Mi-a stors coșul din barbă. Acum e mai rău. I-am spus bunicii de șorțul verde și bunica mi-a zis că ea în fiecare an, de Crăciun, i-a cumpărat mamei câte un pulover din fire sintetice sută la sută și mama n-a purtat absolut niciunul niciodată!

SÂMBĂȚĂ, 10 IANUARIE

a.m. Acum câinele e bolnav! Vomită întruna, așa că trebuie să chemăm veterinarul. Tata mi-a spus să nu-i spun veterinarului că am ținut câinele încuiat în magazie două zile.

Am acoperit coșul cu un plasture, ca să nu intre microbi de la câine.

Veterinarul a luat câinele. Crede că are o ocluzie și că trebuie operat urgent.

Bunica s-a certat cu mama și a plecat. A găsit toate puloverele dăruite de Crăciun tăiate, într-un sac de gunoi. E dezgustător, atâția oameni mor de foame.

Domnul Lucas, vecinul de alături, a trecut să-i vadă pe mama și pe tata, care sunt încă la pat. A adus o felicitare cu urări de însănătoșire și niște flori pentru mama. Mama era în pat, cu o cămașă de noapte care nu-i acoperea foarte bine pieptul. În timp ce vorbea cu domnul Lucas avea o voce scârboasă. Tata se prefăcea că doarme.